31984L0156

17.3.1984 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 74/49

DIREKTIVA SVETA

z dne 8. marca 1984

o mejnih vrednostih in zahtevah glede kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki ne uporablja kloralkalne elektrolize

(84/156/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti členov 100 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju Direktive Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti [1], zlasti členov 6 in 12 direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije [2],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [3],

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora [4],

ker člen 3 Direktive 76/464/EGS predvideva sistem predhodnih odobritev, ki določajo emisijske standarde za izpust nevarnih snovi s Seznama I Priloge k omenjeni direktivi, da se zaščiti vodno okolje Skupnosti pred onesnaževanjem s temi snovmi; ker člen 6 omenjene direktive predpisuje, da morajo biti za vodno okolje, na katero vplivajo te snovi, določene mejne vrednosti za take emisijske standarde in tudi zahteve glede kakovosti;

ker so živo srebro in njegove spojine vključeni v Seznam I;

ker morajo države članice upoštevati mejne vrednosti, razen kadar lahko uporabijo zahteve glede kakovosti;

ker z odvajanjem živega srebra v vodo onesnažuje okolje veliko industrijskih panog, bi bilo treba določiti posebne mejne vrednosti za posamezne vrste industrije in zahteve glede kakovosti za vodno okolje, v katero te industrije odvajajo živo srebro;

ker mora biti namen zahtev glede kakovosti odpraviti onesnaževanje z živim srebrom v raznih delih vodnega okolja, na katere bi lahko vplivalo odvajanje živega srebra;

ker morajo biti zahteve glede kakovosti opredeljene izrecno v ta namen in ne za določanje pravil, nanašajočih se na varstvo potrošnikov ali trženje izdelkov, ki izvirajo iz vodnega okolja;

ker bi moral biti uveden poseben postopek spremljanja in nadzorovanja, ki bi državam članicam omogočil prikazati, da so zahteve glede kakovosti izpolnjene;

ker bi bilo treba za učinkovito izvajanje te direktive zagotoviti, da bodo države članice spremljale in nadzorovale vodno okolje, na katero vplivajo omenjeni izpusti živega srebra; ker člen 6 Direktive 76/464/EGS ne predvideva pooblastil za uvedbo takega spremljanja in nadzorovanja; ker v Pogodbi niso predvidena posebna pooblastila za ukrepanje in bi bilo treba uveljavljati člen 235;

ker bi bilo treba za izpust iz posameznih vrst obratov, za katere zaradi razpršenosti virov ni mogoče določiti emisijskih standardov ali emisij redno spremljati in nadzorovati, pripraviti posebne programe za preprečitev ali odpravo onesnaževanja z živim srebrom, ki ga povzročajo ti obrati; ker niti člen 6 Direktive 76/464/EGS niti posebne določbe Pogodbe ne zagotavljajo pooblastil in bi bilo treba uveljavljati člen 235 Pogodbe;

[1] UL L 129, 18.5.1976, str. 23.
[2] UL C 20, 25.1.1983, str. 5.
[3] UL C 10, 16.1.1984, str. 300.
[4] UL C 286, 24.10.1983, str. 1.

ker Direktiva 82/176/EGS [1] določa mejne vrednosti za odvajanje živega srebra v vodno okolje v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo, in tudi zahteve glede kakovosti za vodno okolje, v katero se živo srebro odvaja;

ker je pomembno, da Komisija o izvajanju te direktive v državah članicah poroča vsaka štiri leta;

ker podtalnica ni zajeta v tej direktivi, saj jo obravnava Direktiva 80/68/EGS [2];

ker je na Grenlandiji zaradi splošnega stanja otoka, zlasti zaradi njegove redke poseljenosti in precejšnje velikosti ter posebnega zemljepisnega položaja, raven industrializacije zelo nizka; ker se zato ta direktiva ne uporablja za Grenlandijo,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Ta direktiva:

— na podlagi člena 6(1) Direktive 76/464/EGS določa mejne vrednosti za emisijske standarde za živo srebro pri odvajanju iz industrijskih obratov, kot so opredeljeni v členu 2(e) te direktive,

— na podlagi člena 6(2) Direktive 76/464/EGS določa zahteve glede kakovosti vodnega okolja, ki se nanašajo na živo srebro,

— na podlagi člena 6(4)Direktive 76/464/EGS obstoječemu odvajanju določa roke za izpolnitev pogojev iz odobritev, ki jih izda pristojni organ države članice,

— na podlagi člena 12(1) Direktive 76/464/EGS opredeljuje priporočene merilne metode za določanje vsebnosti živega srebra v odplakah in v vodnem okolju,

— na podlagi člena 6(3) Direktive 76/464/EGS določa postopek spremljanja in nadzorovanja,

— zahteva sodelovanje med državami članicami, kadar odvajanje vpliva na vode več držav članic,

— zahteva, da države članice oblikujejo programe za preprečitev ali odpravo onesnaževanja, ki ga povzroča odvajanje v smislu člena 4.

2. Ta direktiva se uporablja za vode iz člena 1 Direktive 76/464/EGS, razen za podtalnico.

Člen 2

V tej direktivi:

(a) „živo srebro“ pomeni:

— kemični element živo srebro,

— živo srebro v katerikoli njegovi spojini;

(b) „mejne vrednosti“ pomeni:

vrednosti, določene v Prilogi I;

(c) „zahteve glede kakovosti“ pomeni:

zahteve, določene v Prilogi II;

(d) „obdelovanje živega srebra“ pomeni:

kakršenkoli industrijski postopek, ki vključuje proizvodnjo ali uporabo živega srebra, ali katerikoli drug industrijski postopek, v katerem je prisotnost živega srebra nujno potrebna;

(e) „industrijski obrat“ pomeni:

obrat, v katerem se obdeluje živo srebro ali katera koli živo srebro vsebujoča snov, razen industrijskih obratov iz člena 2(d) Direktive 82/176/EGS;

(f) „obstoječi obrat“ pomeni:

industrijski obrat, ki ob notifikaciji te direktive že obratuje;

(g) „nov obrat“ pomeni:

— industrijski obrat, ki je začel delovati po notifikaciji te direktive,

— obstoječi industrijski obrat, v katerem se je zmogljivost obdelave živega srebra po notifikaciji te direktive bistveno povečala.

Člen 3

1. Mejne vrednosti, roki za njihovo upoštevanje ter postopek spremljanja in nadzorovanja odvajanja so določeni v Prilogi I.

2. Mejne vrednosti se običajno uporabljajo na točki, na kateri odpadne vode, ki vsebujejo živo srebro, zapuščajo industrijski obrat.

[1] UL L 81, 27.3.1982, str. 29.
[2] UL L 20, 26.1.1980, str. 43.

Če se odpadne vode, v katerih je živo srebro, čistijo zunaj industrijskega obrata v čistilni napravi, namenjeni odstranjevanju živega srebra, lahko država članica dovoli uporabo mejnih vrednosti na točki, na kateri odpadne vode zapustijo čistilno napravo.

3. Odobritve iz člena 3 Direktive 76/464/EGS morajo vsebovati vsaj tako stroga določila, kot so tista v Prilogi I k tej direktivi, razen če država članica na podlagi Priloge II k tej direktivi in Priloge IV k Direktivi 82/176/EGS upošteva tretji odstavek člena 6 Direktive 76/464/EGS.

Odobritve se pregledajo najmanj vsaka štiri leta.

4. Brez poseganja v obveznosti držav članic, ki izhajajo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, in v določila Direktive 76/464/EGS lahko države članice odobrijo nove obrate le, če ti uporabljajo standarde, ki ustrezajo najboljšim razpoložljivim tehničnim sredstvom, če je to potrebno za odpravo onesnaževanja v skladu s členom 2 omenjene direktive ali za preprečitev izkrivljanja konkurence.

Kadar zaradi tehničnih razlogov nameravani ukrepi niso v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehničnimi sredstvi, država članica ne glede na vrsto uporabljene metode pred odobritvijo Komisiji predloži dokazila, ki podpirajo te razloge.

Komisija ta dokazila nemudoma posreduje drugim državam članicam in jim čim prej pošlje poročilo s svojim mnenjem o odstopanju, navedenem v drugem pododstavku. Če je potrebno, ustrezne predloge hkrati predloži Svetu.

5. Priporočena analitska metoda za določanje prisotnosti živega srebra je navedena v prvi točki Priloge III k Direktivi 82/176/EGS. Lahko se uporabljajo druge metode, pod pogojem, da so meje detekcije ter natančnost in točnost takšnih metod najmanj tako dobre kakor tiste, določene v prvi točki Priloge III k Direktivi 82/176/EGS. Zahtevana točnost meritve količine odplak je navedena v drugi točki Priloge III k Direktivi 82/176/EGS.

Člen 4

1. Države članice pripravijo posebne programe za izpust živega srebra iz več virov, ki niso industrijski obrati in za katere v praksi ni mogoče uporabiti emisijskih standardov, določenih v členu 3.

2. Namen teh programov je preprečevati in odpravljati onesnaževanje. Vključujejo najustreznejše ukrepe in postopke za nadomeščanje, zadrževanje in reciklažo živega srebra. Odpadki, ki vsebujejo živo srebro, se odstranijo v skladu z Direktivo Sveta 78/319/EGS z dne 20. marca 1978 o strupenih in nevarnih odpadkih [1], kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1979.

3. Posebni programi veljajo od 1. julija 1989 in se predložijo Komisiji.

Člen 5

Zadevne države članice so odgovorne za spremljanje in nadzorovanje vodnega okolja, na katero vplivajo industrijske odplake.

Kadar odplake vplivajo na vode več držav članic, te države z medsebojnim sodelovanjem uskladijo postopke spremljanja in nadzorovanja.

Člen 6

1. Komisija vsaka štiri leta poroča o uresničevanju te direktive v državah članicah na podlagi informacij, ki jih ji priskrbijo države članice v skladu s členom 13 Direktive 76/464/EGS na njeno zahtevo, predloženo za vsak primer posebej. Te informacije morajo zajemati:

— natančne podatke o odobritvah, ki določajo emisijske standarde za odvajanje živega srebra,

— rezultate popisov živega srebra, izpuščenega v vode po členu 1(2),

— rezultate meritev, opravljenih v nacionalni mreži za določanje koncentracije živega srebra.

2. Če se znanstvena spoznanja, predvsem o strupenosti, obstojnosti in kopičenju živega srebra v živih organizmih in usedlinah, spremenijo ali če se najboljša razpoložljiva tehnična sredstva izpopolnijo, Komisija pošlje Svetu ustrezne predloge za poostritev, če je potrebno, mejnih vrednosti in zahtev glede kakovosti ali določitev dodatnih mejnih vrednosti in dodatnih zahtev glede kakovosti.

[1] UL L 84, 31.3.1978, str. 43.

Člen 7

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, v dveh letih po njeni notifikaciji. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice pošljejo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8

Ta direktiva se ne uporablja za Grenlandijo.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 8. marca 1984

Za Svet

Predsednik

C. LALUMIERE

PRILOGA I

Mejne vrednosti, roki za njihovo upoštevanje ter postopek spremljanja in nadzorovanja odvajanja

1. Mejne vrednosti in roki za posamezne industrijske panoge so določeni v naslednji tabeli:

Industrijska panoga [1]	Mejne vrednosti, ki jih je treba upoštevati od:		Merska enota
	1. julija 1986	1. julija 1989	
1. Kemična industrija, ki uporablja živosrebrove katalizatorje:			
(a) pri proizvodnji vinilklorida	0,1	0,05	mg/l odplak
	0,2	0,1	g/t proizvodne zmogljivosti za vinilklorid
(b) pri drugih postopkih	0,1	0,05	mg/l odplak
	10	5	g/kg predelanega živega srebra
2. Proizvodnja živosrebrovih katalizatorjev pri proizvodnji vinilklorida	0,1	0,05	mg/l odplak
	1,4	0,7	g/kg predelanega živega srebra
3. Proizvodnja organskih in anorganskih živosrebrovih spojin (razen izdelkov, omenjenih v 2. točki)	0,1	0,05	mg/l odplak
	0,1	0,05	g/kg predelanega živega srebra
4. Proizvodnja galvanskih baterij, ki vsebujejo živo srebro	0,1	0,05	mg/l odplak
	0,05	0,03	g/kg predelanega živega srebra
5. Industrija barvnih kovin [2]			
5.1 Naprave za regeneracijo živega srebra	0,1	0,05	mg/l odplak
5.2 Pridobivanje in prečiščevanje barvnih kovin	0,1	0,05	mg/l odplak
6. Naprave za obdelovanje strupenih odpadkov, ki vsebujejo živo srebro	0,1	0,05	mg/l odplak

[1] Mejne vrednosti za industrijske panoge, razen tistih z uporabo kloralkalne elektrolize, ki niso omenjene v tej tabeli, kakršne so papirna in jeklarska industrija ali premogovne termoelektrarne, bo Svet, če bo treba, določil pozneje. Medtem bodo države članice določile emisijske standarde za izpust živega srebra neodvisno in v skladu z Direktivo 76/464/EGS. Taki standardi morajo upoštevati najboljša razpoložljiva sredstva in ne smejo biti manj strogi od najprimerljivejših mejnih vrednosti v tej prilogi.

[2] Na podlagi izkušenj, pridobljenih z izvajanjem te direktive, bo Komisija na podlagi tretje točke člena 6 predlagala Svetu strožje mejne vrednosti, ki se uvedejo deset let po notifikaciji te direktive.

Mejne vrednosti, navedene v tabeli, ustrezajo povprečni mesečni koncentraciji ali največji mesečni obremenitvi.

Količine izpuščenega živega srebra so izražene kot funkcije/spremenljivke, odvisne od količine uporabljenega ali obdelovanega živega srebra v industrijskem obratu v istem časovnem obdobju, ali kot funkcije/spremenljivke, odvisne od nameščene zmogljivosti proizvodnje vinilklorida.

2. Mejne vrednosti, izražene v koncentracijah, ki načeloma ne smejo biti presežene, so navedene v zgornji tabeli za panoge od 1 do 4. Mejne vrednosti, izražene v maksimalnih koncentracijah, nikakor ne smejo biti večje od tistih, ki so izražene v maksimalnih količinah, deljenih s količino vode, ki je potrebna za obdelavo kilograma živega srebra ali na tono nameščene zmogljivosti proizvodnje vinilklorida.

   Ker je koncentracija živega srebra v odplakah odvisna od prostornine v proces vključene vode, ki je pri različnih postopkih in napravah različna, je treba vsekakor upoštevati mejne vrednosti, izražene v količini izpuščenega živega srebra glede na količino obdelanega živega srebra ali nameščeno zmogljivost proizvodnje vinilklorida, ki jih prikazuje naslednja tabela.

3. Mejne vrednosti dnevnih povprečij so dvakratniki ustreznih mejnih vrednosti mesečnih povprečij, navedenih v tabeli.

4. Treba je vpeljati postopek spremljanja in nadzorovanja, da se preverja, ali se pri izpustih upoštevajo emisijski standardi, ki so bili predpisani v skladu z mejnimi vrednostmi, določenimi v tej prilogi.

   Ta postopek mora predvideti vzorčenje in analizo vzorcev, merjenje količine odplak in, če je primerno, količino obdelanega živega srebra.

   Če količine obdelanega živega srebra ni mogoče določiti, mora postopek spremljanja in nadzorovanja temeljiti na količini živega srebra, ki se jo lahko uporabi glede na proizvodno zmogljivost, na kateri je bila utemeljena odobritev.

5. Vzorci morajo biti natančen prikaz 24-urnih odplak. Količina živega srebra, izpuščenega v enem mesecu, se izračuna na podlagi dnevne količine izpuščenega živega srebra.

   Pri industrijskih objektih, ki ne izpustijo več kakor 7,5 kilograma živega srebra na leto, se lahko vpelje tudi poenostavljeni postopek spremljanja in nadzorovanja.

PRILOGA II

Zahteve glede kakovosti

Za tiste države članice, ki uporabljajo izjemo, navedeno v členu 6(3) Direktive 76/464/EGS, se emisijski standardi – ki jih morajo države članice v skladu s členom 5 te direktive predpisati in zagotavljati njihovo uporabo – določijo tako, da se na območju, na katero vpliva odvajanje živega srebra, upošteva ena ali več ustreznih zahtev glede kakovosti med tistimi, naštetimi v oddelkih 1, 2 in 3 Priloge II k Direktivi 82/176/EGS.

Pristojni organ za vsak primer posebej določi prizadeto območje in med zahtevami glede kakovosti, naštetimi v prvi točki Priloge II k Direktivi 82/176/EGS, izbere tisto ali tiste, za katere meni, da ustrezajo namenu uporabe prizadetega območja, pri tem pa upošteva, da je namen te direktive preprečiti ali odpraviti onesnaževanje.

Številčne vrednosti zahtev glede kakovosti, določenih v točkah 1.2, 1.3 in 1.4 Priloge II k Direktivi 82/176/EGS, se lahko do 1. julija 1989 izjemoma, če je potrebno zaradi tehničnih razlogov, pomnožijo z 1,5, pod pogojem, da je Komisija o tem predhodno obveščena.